

На основу члана 7. став 4. Закона о девизном пословању ("Службени гласник РС", број 62/06) и члана 42. став 1. Закона о Влади ("Службени гласник РС", бр. 55/05 и 71/05 - исправка),

Влада доноси

УРЕДБУ

о ближим условима и начину преноса потраживања и дуговања насталих по спољнотрговинским пословима резидената („Службени гласник РС”, бр. 112/06)

Члан 1.

Овом уредбом прописују се ближи услови под којима резиденти, осим резидената - физичких лица могу куповати или продавати, односно платити или наплатити потраживања и дуговања настала по спољнотрговинским пословима резидената, као и начин обављања тих послова.

Потраживања и дуговања која се могу куповати или продавати, односно платити или наплатити, настала по спољнотрговинским пословима резидената (у даљем тексту: потраживања и дуговања), у смислу ове уредбе, су новчана потраживања и дуговања које има резидент, осим резидента - физичког лица, а која су настала по основу промета робе и услуга са иностранством.

Члан 2.

Резиденти из члана 1. став 1. ове уредбе врше послове из тог става ради:

- 1) намирења потраживања и дуговања по основу извоза и увоза робе и услуга;
- 2) обављања регистроване делатности откупа краткорочних и дугорочних потраживања.

Члан 3.

Продаја, односно наплата потраживања, у смислу ове уредбе, је када:

- 1) резидент - извозник који потражује од нерезидента, своје потраживање преноси на друго лице - резидента, према коме има обавезу, а који постаје нови поверилац;
- 2) резидент - извозник који потражује од нерезидента, своје потраживање продаје резиденту - купцу, који се обавезује да, уз накнаду, изврши плаћање противвредности

потраживања продавцу, а да потраживање од нерезидента наплати у своје име и за свој рачун.

Куповина, односно плаћање дуговања је када резидент - увозник, који дугује нерезиденту, своје дуговање преноси на друго лице - резидента који постаје нови дужник.

Члан 4.

Предмет куповине или продаје, односно плаћања или наплате може бити свако постојеће, одређено или најмање одредиво, цело или делимично, недоспело или доспело, новчано потраживање и дуговање које је настало по основу извоза и увоза робе и услуга.

Потраживање је најмање одредиво ако, када настане, може са сигурношћу да буде утврђено у уговору.

Новчана су она потраживања и дуговања која у моменту закључења уговора по основу којег долази до промене повериоца, односно дужника, имају за предмет новац.

Одредба у уговору којом се уступају будућа потраживања важи за пренос потраживања само када она настану, под условом да буду накнадно прецизирана у уговору о преносу, тако да прецизирање обезбеди сигурно утврђивање испоручене робе или извршених услуга по којима је настало потраживање.

Члан 5.

Свако даље преношење потраживања од стране новог повериоца и преузимање дуга од стране новог дужника, врши се у складу са одредбама ове уредбе.

Члан 6.

Учесницима у продаји, односно наплати потраживања сматрају се резидент - извозник - поверилац, резидент - нови поверилац и нерезидент - дужник.

Учесницима у куповини, односно плаћању дуговања сматрају се резидент - увозник - дужник, резидент - нови дужник и нерезидент - поверилац.

Члан 7.

Ради обављања послова из члана 3. ове уредбе, закључује се уговор у писменој форми, између најмање три стране, учесника у послу.

Одредба става 1. овог члана односи се на измене и допуне уговора.

Изузетно од одредбе става 1. овог члана сматра се да је уговор из тог става закључен ако је дата сагласност треће стране у писменој форми.

Члан 8.

Уговор из члана 7. ове уредбе нарочито садржи:

- 1) идентификационе податке о уговорним странама (пословно име, седиште, држава, као и порески идентификациони број и матични број за резиденте);
- 2) прецизне податке о потраживању, односно дуговању из основног спољнотрговинског посла: број и датум уговора из књиге контролника, број и датум издавања извозне/увозне фактуре у којој је исказано потраживање, односно дуговање, износ фактуре и рок доспелости, начин и услови плаћања, као и број и датум јединствене царинске исправе за извезену, односно увезену робу;
- 3) податке о предмету уговора: износ потраживања или дуговања у девизама и у динарима;
- 4) место и датум закључења уговора;
- 5) потписе уговорних страна.

Уговор из става 1. овог члана може да садржи и податке о:

- 1) плаћању по основу продатог потраживања које купац дугује продавцу (износ или проценат од вредности фактуре, услови, начин и рок плаћања, валута и курс обрачуна);
- 2) накнади у динарима и елементима за њено одређивање (каматна стопа, дисконт, премија ризика, провизија за евентуалне услуге, провизија на неискоришћени део кредита и друге провизије), као и начин и рок исплате накнаде;
- 3) инструментима обезбеђења плаћања (гаранција, осигурање, меница, јемство и др.);
- 4) максималном износу потраживања за који је обезбеђено покриће према конкретном дужнику.

Уговором из става 1. овог члана могу да буду предвиђени: други документи којима се доказује да је извршена услуга, односно испорука робе (транспортна документа, протокол о примопредаји робе и др.), рок на који се уговор закључује и услови продужења, услови за раскид уговора, начин престанка уговора, начин решавања спорова и други елементи о којима уговорне стране постигну сагласност.

Члан 9.

Купац потраживања из члана 3. став 1. тачка 2. ове уредбе, који сагласно уговору има обавезу да продавцу потраживања плати продато потраживање, може извршити плаћање у динарима и у девизама.

Плаћање и наплата из става 1. овог члана, дозвољено је само након извршеног извоза робе и услуга, под условом да потраживање постоји у тренутку плаћања, независно од његове доспелости.

Плаћање и наплату из става 1. овог члана резиденти врше уз подношење банци уговора по основу којег долази до промене повериоца, јединствене царинске исправе и извозне фактуре, који су основ за ово плаћање, односно наплату.

Члан 10.

Резидент - треће лице, који на основу уговора из члана 8. ове уредбе дугује или потражује по основу извоза и увоза робе и услуга, може извршити плаћање, односно наплату само након извршеног извоза или увоза робе и услуга и под условом да потраживање и дуговање постоји у тренутку плаћања или наплате.

Извоз или увоз робе доказује се јединственом царинском исправом, а извоз или увоз услуга доказује се уговором или фактуром за услугу.

Плаћање према иностранству из става 1. овог члана резидент врши уз подношење банци: уговора по основу којег је дошло до промене дужника, фактуре о роби и јединствене царинске исправе, ако се ради о испорученој роби, односно уговора по основу којег је дошло до промене дужника и фактуре, ако се ради о обављеној услузи.

Корисник наплате - резидент по пријему прилива из става 1. овог члана подноси банци: уговор по основу којег је дошло до промене повериоца, фактуре о роби и јединствене царинске исправе, односно уговор по основу којег долази до промене повериоца и фактуре, ако је основ наплате обављена услуга.

Члан 11.

Код уговора чијим закључењем је дошло до промене повериоца, претходни поверилац се закључењем уговора, ослобађа обавезе у смислу члана 4. Закона о девизном пословању.

Нови поверилац постаје нови обвезник уноса средстава плаћања у Републику Србију по основу извршеног извоза робе и услуга и евидентирања послова, а у смислу члана 4. Закона о девизном пословању.

У случају даљих преношења потраживања, обавезу из става 2. овог члана преузима резидент - последњи прималац потраживања, који може бити учесник у преношењу, према одредбама Закона о девизном пословању.

Даном наплате извезене робе, односно услуге, сматра се дан када су средства плаћања уплаћена на рачун резидента - последњег примаоца потраживања, који може бити учесник у послу преношења.

Члан 12.

Ова уредба ступа на снагу осмог дана од дана објављивања у "Службеном гласнику Републике Србије".

05 број 110-10445/2006
У Чачку, 14. децембра 2006. године

Влада

Председник,
Војислав Коштуница, с.р.